

er et spørgsmål om, hvordan man tror man kan gøre det mest effektivt. Som vi vil komme tilbage til ved næste punkt på dagsordenen, vil Det Radikale Venstre sådan set foreslå at give kommunerne 1 mia. kr. om året til at forbedre kvaliteten i daginstitutionerne bl.a. på det her område. Pengene er der, men regeringen prioriterer bare anderledes.

Vi tror, det vil gavne børnemiljøet bedre end at pålægge pædagoger, der i forvejen har svært ved at få dagligdagen til at hænge sammen, at skulle lave endnu en udviklingsplan oven i alle de andre. Hvis nu man havde lavet en gennemgribende sanering og havde sagt, at nu laver vi en årsplan, som vi lægger det hele ind i, så var det en fornuftig tankegang at få det kortlagt. Det har vi i øvrigt været med til at gøre på skoleområdet, og der synes jeg det var en god idé, fordi vi fik slået det sammen, afbureaukratiseret og forenklet det i stedet for som nu at dyngede det oven i alt det andet.

Formanden:

Inden vi går videre med de øvrige korte bemærkninger til ordføreren, vil jeg lige nævne, at der bliver spurgt om, hvornår den næste afstemning finder sted. Det er der ingen, der kan svare på, men jeg kan gøre kort proces og sige, at der først bliver afstemning kl. 13.00. Så kan man disponere efter det.

Så er det hr. Thomas Krog for en kort bemærkning til ordføreren.

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Det undrer mig, at en intelligent politiker som hr. Martin Lidegaard fuldstændig afviser effekterne af politisk pression fra interessegrupper.

Jeg vil gerne spørge den radikale ordfører, om det ikke er muligt, at de her børnemiljøvurderinger kan være med til at åbne forældrenes øjne for, at der faktisk er nogle problemer, at der faktisk er nogle ting, som kunne give deres børn nogle bedre vilkår i børnehaverne, i daginstitutionerne, både de fysiske forhold med hensyn til kemikalier og også de psykiske forhold.

Jeg vil også gerne spørge den radikale ordfører, om De Radikale kan afvise, at de derved er med til at skabe et pres, sådan at vi i en anden etape kan sørge for at få afsat de nødvendige midler til at få afhjulpet de problemer. Er det ikke nødvendigt, at vi får synliggjort problemerne, før vi for alvor kan lægge vægt bag vores ord

om, at der også skal gøres noget? Er det ikke noget, De Radikale vil anerkende?

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg tror sådan set, at der er et ret stort pres på det her område. Vi ved fra adskillige undersøgelser, hvad forældrene gerne vil have: De vil gerne have bedre kvalitet. Vi ved også, hvad pædagogerne gerne vil have: De vil gerne have mere tid til børnene, ikke mindst de socialt udsatte børn. Vi ved, hvad kommunerne vil: De vil også gerne forbedre kvaliteten. Der ligger sådan set et ret massivt pres, men tilsyneladende er der et meget overvældende flertal i Folketinget, der er fuldstændig ligeglad.

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Presset er tilsyneladende ikke stort nok. Jeg deler fuldstændig den radikale ordførers synspunkter, nemlig at der er behov for at få gjort noget for de udsatte grupper – det sagde jeg også i min ordførertale – og gøre opmærksom på alle de muligheder, der faktisk er i daginstitutionerne for virkelig at gøre noget, der kan vende den sociale arv.

Det, jeg igen spørger om, er: Tror den radikale ordfører ikke, at vi med det her forslag kan få synliggjort nogle problemer, der gør, at det pres bliver så stort, at et flertal her i Folketinget kan påvirkes? Hjælpen til os fra forældrene er helt nødvendig, hvis vi også skal have de borgerlige til at sige, at børns vilkår faktisk er noget, der også kræver nogle penge.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Som sagt synes jeg, at det er meget synligt, hvor problemerne er. Jeg synes faktisk, der allerede er blevet leveret et ganske gedigent pres, men jeg vil gerne sige til SF's ordfører, at der er nogle elementer i det her lovforslag, som vi også synes er positive, og en af de gode ting, der måske kan komme ud af det, er en lidt større synlighed på området.

Men vi er altså, da vi skulle veje for og imod de gode og de dårlige ting i forslaget, endt med at sige, at vi alligevel synes, at ulemperne er større end fordelene. Derfor ender vi med at stemme nej, for vi synes, der skal være lidt konsekvens i den måde, man driver politik på.